

[Lenger]

svindfonden, Ewald Krogh, fortælle om sit rige liv trods et meget svært handicap eller hører folk fra andre handicaporganisationer udtale deres frygt for at blive de sidste handicappede eller for bare at være handicappede i et samfund, hvor der er markant færre handicappede end i dag.

Hvad angår ministerens forslag om at ned-sætte et etisk råd, så vil vi ikke på forhånd afvise det, men vores stilling til det vil afhænge af rådets placering i systemet, dets funktionsmåde, dets kompetence og dets sammensætning.

Med placering i systemet tænker vi på, at det skal placeres et andet sted end inden for forskningsområdet eller i det administrative system. Som et minimum skal det placeres direkte i tilknytning til den politisk valgte indenrigsminister, og helst skal det placeres direkte i tilknytning til folketinget.

Med hensyn til funktionsmåden og kompetencen mener vi, at det skal være et åbent udvalg, der ikke blot skal orientere offentligheden, men inddrage offentligheden og skabe debat. Det skal ikke blot tage stilling til en udvikling, der allerede er sket, men det skal forlods beskæftige sig med udviklingen, før den sker, og rådgive om, hvorvidt der skal ske en lovregulering af de enkelte områder, og, i givet fald, hvorledes en sådan lovregulering kan ske.

Og hvad angår sammensætningen, mener vi, at vi ikke ønsker fagfolk i udvalget, og da slet ikke i det omfang, det er foreslået i forbindelse med »Fremskridtets pris«, end ikke om det er, som det hedder i »Fremskridtets pris«, »ubestridelige faglige autoriteter«; hvad det så vil sige at være bestridelig i denne forbindelse, skal jeg springe over. Det skyldes, at den etiske og menneskelige og politiske debat, som skal føre frem til afgrænsningen af anvendelsesområdet for de medicinske teknikker, ikke specielt skal helliges tekniske og faglige eksperter. Vi har faktisk svært ved at se, hvad der specielt skulle kvalificere faglige og tekniske eksperter til at tage stilling til anvendelsesområdet. Og jeg vil gerne gentage det, som jeg synes er det bedste eksempel i denne forbindelse, nemlig at de, der opfandt atombomben, heller ikke har kompetence til at beslutte, hvornår den skal anvendes.

Min taletid er ved at være udløbet, og derfor kan jeg ikke nå at kommentere det soci-

aldemokratiske forslag om en kommission i denne runde, men det vil jeg så vende tilbage til i anden runde.

**Steffensen (KrF):**

Jeg vil gerne først sige tak til indenrigsministeren for redegørelsen og for, at ministeren så klart betoner, at vi ikke kan tage stilling til disse alvorlige og vidtrækkende spørgsmål, uden at vi gør os klart, hvilket menneskesyn vi går ud fra. Men også tak til ministeren, fordi hun i redegørelsen slår fast, at det er folketinget, der er den højeste besluttede myndighed også i disse sager. Kristeligt folkeparti er helt enig med ministeren i dette grundsynspunkt, hvilket jeg allerede den 3. februar 1985 udtalte til dagbladet Jyd-ske Tidende.

Hvad angår grundlaget for vor stillingtagen, når det drejer sig om etikens plads i den nyere medicinske forskning, er det kristne menneskesyn kristeligt folkepartis fundament, og det betyder i evangelisk-luthersk sammenhæng, at Gud står som tilværelsens midtpunkt og giver hele den skabte verden liv og indhold. Men man kan sige, at der er forskel på det skabte liv, og den forskel består i, at mennesket er skabt i Guds billede. Grundtvig udtrykte det på den poetiske måde, at mennesket er et guddommeligt eksperiment af støv og ånd.

At være menneske, det er altså at se og erkende, at vi er mere end støv. Mennesket er som skabning bestemt til fællesskab med og ansvar for sin næste. Det, der rører os og gør os til levende, ansvarlige og elskende mennesker, er af ånd. Vi er ikke kun skabninger, der skal have vore givne behov tilfredsstillet. Og just derfor er vort ansvar så stort, når vi skal tage stilling til, hvad teknikkens mange muligheder kan bruges til.

Det er jo rigtigt, som ministeren fremhæver det i redegørelsen, at fremtiden ikke bare rummer frygt og utryghed, den rummer også muligheder for forbedret livskvalitet, og det gør den, fordi det kristne menneskesyn og den kristne etik er livsbekræftende i alle livets forhold. Den har nemlig noget at forholde sig til og gå ud fra i kampen mod de nedbrydende kræfter både i samfundet og i det enkelte menneskes liv, nemlig Guds konkreti-serede og forpligtende skabervilje.